

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713208948
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2713208948.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnoldovej, v spore žalobkyne: Mgr. Y. A., nar. XX.X.XXXX, bytom M. A. č. XXX, proti žalovanej: D. A., nar. XX.X.XXXX, bytom W. č. XXX/X, V., zastúpenej JUDr. Jánom Pekarom, advokátom, Potočná 191/39, Skalica, o zaplatenie sumy 20.000 eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 6. mája 2020, č.k. 3C/394/2013-222, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 5.000 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), žalobkyni proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok II.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 6.12.2013 domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovanú 1. D. A., v čase podania žaloby maloletú, zastúpenú jej zákonnými zástupcami, rodičmi A. a B. A., žalovanú 2. B. R. a žalovaného 3. T. N. zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne primerané zadosťučinenie vo výške 20.000 eur. Voči žalovanému T. N. zobrala žalobkyňa žalobu späť, preto bolo konanie voči nemu uznesením, č.k. 3C/394/2013-94 zo dňa 27.7.2016, právoplatným dňa 7.12.2017 zastavené. Konanie bolo zastavené aj voči žalovanej B. R. ako žalovanej 2. a to uznesením, č.k. 3C/394/2013-132 zo 14.8.2017. Uznesením zo dňa 22.2.2019, č.k. 3C/394/2013-178, právoplatným dňa 5.4.2019 bolo konanie zastavené aj voči rodičom žalovanej 1. A. a B. A., takže na strane žalovaných zostala ako žalovaná len D. A.. Žalobkyňa uplatnila svoj nárok titulom utrpenej nemajetkovej ujmy vychádzajúc z § 11 OZ. V žalobe dôvodila, že je učiteľkou na Základnej škole v V. a pri zastupovaní iného učiteľa zistila, že žalovaná D. sa prihlásila na sociálnu sieť a pod menom inej osoby uverejnila na sieti vulgárny obrázok ženského prirodzenia. Potom, čo zistila o koho ide, oznámila to riaditeľke školy, pričom žalovaná D. A. sa priznala a bola jej znížená známka zo správania. Dňa 8.4.2013 v čase asi o 9,25 hod. jej napísal užívateľ s užívateľským menom B. XXX, s ktorým si začala postupne písať. Tento ju po čase vyzval na predloženie jej aktov, čo odmietla. B. XXX však naliehal, čo odôvodnil svojimi narodeninami, tak sa podvolila a fotografie mu zaslala. Zabezpečila ich heslom, ktoré vedela len ona a užívateľ B. XXX, fotografie ešte v ten deň 10.4.2013 zmazala. Dňa 15.4.2013 jej žalovaná D. A. napísala, že je jej bývalým študentom a požiadala ju o výkupné, najskôr 800 eur, potom sumu znížila na 500 eur. Žalobkyňa najskôr sľúbila výkupné zaplatiť, napriek tomu ich však žalovaná D. A. dňa 19.4.2013 zverejnila v Meste V. a v okruhu spolupracovníkov, známych a žiakov žalobkyne. Pôvodne žalovaná B. R. bola adresátom fotografií, ktoré žalovaná D. A. stiahla do svojho počítača. B. R. fotografie poslala ďalej, čím ďalej vedome porušovala právo žalobkyne na ochranu osobnosti, poskytla žalovanej D. A. počítač na komunikáciu pod užívateľským menom B. XXX.

V dôsledku konania D. A. ako aj B. R. a T. N. prišla žalobkyňa o zamestnanie tesne po zverejnení fotografií dostala neplatené voľno a zo strany rodičov detí, ktoré učila, pociťovala zmenu ich postoja voči nej ako osobe. Poukázala na ustanovenie § 13 ods. 1 OZ. Uviedla, že v jej prípade bolo porušenie výrazné a okolnosti boli tiež závažné. Žalobkyňou požadovanú sumu okrem názorov súdov na sankčnú náhradu škody opiera aj o uznesenie ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 360/09-13, podľa ktorého pri určení výšky sa musí prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Žalobkyňa je učiteľkou, fotografie sa primárne šírili medzi jej žiakmi a deklarovaným cieľom žalovanej D. A. bolo poškodenie žalobkyne tým, že k poškodeniu dôstojnosti žalobkyne prišlo najmä formou sociálnych sietí, treba brať do úvahy aj samotnú plošnú pôsobnosť týchto sietí. Práve sociálne siete majú ďaleko väčšiu pôsobnosť ako televízia. Je zrejmé, že konanie žalovanej malo širokú publicitu. Žalobkyňa zmenila žalobu, keď žiadala, aby súd zaviazal žalovanú D. A. písomne sa žalobkyňi ospravedlniť za neoprávnený zásah do jej osobnostných práv uverejnením ospravedlnenia v časopise V. v meste V. a zároveň ju zaviazal na zaplatenie sumy 20.000 eur. V časti zverejnenia ospravedlnenia z dôvodu, že žalobkyňa nedoplnila žalobný petít tak, ako to požadoval súd tak, aby mohol o tomto žalobnom petíte pokračovať v konaní, odmietol žalobu v časti týkajúcej sa písomného ospravedlnenia uznesením, č.k. 3C/394/2013-195 zo dňa 27.11. 2019. Takže predmetom konania zostal nárok žalobkyne na úhradu nemajetkovej ujmy v sume 20.000 eur. Žalovaná žiadala žalobu voči nej ako neurčitú, zmätočnú, obsahujúcu protichodné tvrdenia zamietnuť. Dôvodila tým, že zo žaloby nie je zrejmé, čoho presne a na základe akých skutočností sa žalobkyňa domáha. Žalovaná v čase spáchania skutku nemala ešte dovŕšený vek 15 rokov, svoj čin úprimne oľutovala. Vo vyjadrení k žalobe sa žalobkyňi ospravedlnila za svoje neuvážené konanie. V žalobe sú protichodné tvrdenia, keď uviedla, že v dôsledku konania žalovanej prišla o zamestnanie a následne opätovne uvádza, že je učiteľkou. Nie je potom zrejmé, či je zamestnaná, či a z akých dôvodov bol s ňou ukončený pracovný pomer, s akým zamestnávateľom, žalobkyňa neuviedla k tomu žiadny dôkaz. Žalovaná mala nejaké fotky uverejniť v meste V.. Táto uviedla, že žaloba je v tejto časti neurčitá a nezrozumiteľná, lebo nie je uvedené, aké fotografie boli zverejnené, kde boli zverejnené, kto ich videl. Nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že došlo k poškodeniu jej dôstojnosti formou sociálnych sietí. V žalobe neodôvodnila vznik existencie ani rozsah nároku na sumu 20.000 eur, ani z čoho tento nárok pozostáva. Žalovaná uviedla, že žalobkyňa mala tiež určitý podiel na protiprávnom konaní žalovanej D. A., ktorá mala v tom čase 14 rokov, keď žalobkyňa mala v tom čase 44 rokov a bola učiteľkou, teda mala byť v rámci vystupovania na sociálnych sieťach obozretnejšia a postupovať zodpovedne ako dospelá osoba, pôsobiaca v pozícii učiteľa, ktorá má byť morálnou autoritou pre svojich žiakov, ktorých vychováva a pripravuje do života. K ukončeniu zásahu do osobnostných práv žalobkyne žalovanou došlo podľa nej až k odstráneniu následkov protiprávneho konania. Finančná satisfakcia je až sekundárnym prostriedkom nápravy zásahu do osobnostných práv, pričom žalobkyňa neodôvodnila prečo má za to, že konanie dieťaťa, ktoré si nevedomou zmysel a následky svojho konania je takým závažným zásahom do jej osobnostných práv, že je nutné ho napraviť finančnou náhradou 20.000 eur. Poukázala na spis Okresného súdu Skalica, sp. zn. 4T/7/2014 z ktorého je zrejmé, že svoje fotografie, na ktorých bola nahá, dávala žalobkyňa k dispozícii aj iným osobám. Je preto pravdepodobné, že zverejnené fotografie žalobkyne mohlo šíriť viac osôb. Navrhla vypočuť ako svedkyňu B. R., pretože táto bola spolu s ňou pri komunikácii so žalobkyňou a svedka O. D., ktorý bol vypočutý na polícii ako svedok a uviedol vo svojej výpovedi, že komunikoval so žalobkyňou, ktorá mu poslala fotografie, kde bola nahá, kde bolo vidieť aj jej tvár, čo má preukázať to, že žalobkyňa komunikovala tak, ako komunikovala so žalovanou, komunikovala i s ďalšími osobami. Súd vec prejednal, pričom konal v neprítomnosti žalobkyne, ktorá sa nedostavila, neospravedlnila. Právny zástupca žalovanej navrhol v konaní vypočuť žalovanú. Jej účasť na pojednávaní za účelom jej výsluchu však nezabezpečil, súd upustil od vykonania dôkazu výsluchu žalovanej, keď mal za to, že je postačujúce na rozhodnutie vo veci oboznámiť sa s jej výpoveďou z trestného spisu Okresného súdu Skalica, sp. zn. 4T/7/2014. Súd konštatoval, že vo veci nie je možné v zmysle judikatúry uvažovať iba o satisfakcii pre žalobkyňu ospravedlnením sa zo strany žalovanej, pretože konanie v tejto veci bolo už právoplatne skončené odmietnutím žaloby. Možno rozhodovať iba o náhrade nemajetkovej ujmy, ktorej výšku bude posudzovať súd bez ohľadu na to, či žalobkyňa sama svojím správaním vyvolala alebo nevyvolala konanie žalovanej. Súd v rámci dokazovania sa oboznámil s rozsudkom Okresného súdu Skalica, sp.zn. 4T/7/2014 zo dňa 6.8.2014, ktorým bolo potvrdené, že ml. D. A. si dňa 8.4.2013 založila na internetovom portáli azet.sk užívateľský profil B. XXX, kde zámerne nepravdivo uviedla svoj vek a pohlavie za účelom, aby predstierala inú identitu. Následne začala komunikovať s poškodenou Y. A. a pod touto nepravdivou identitou zámerne vylákala nahé fotografie Y. A., následne jej zaslala správu prostredníctvom rýchlej pošty: „Kedysi som chodil do školy na základku do V., takže som tvoj bývalý žiak. Ak nechceš, aby ťa vyrazili z práce, tak chcem výkupné!“ čím požadovala peniaze, inak že zverejní tieto fotografie a ďalej si s poškodenou dohadovala rôzne výšky finančnej

hotovosti ako aj časy odovzdania týchto peňazí. Následne sa vyhrážala, že pokiaľ nedodá peniaze včas, bude chcieť predĺžiť termín, tak si môže zrovna peniaze nechať, ale jej zaručuje, že jej fotky budú všade, kam si len zmyslí, čím sa poškodenej ako svojej učiteľke chcela pomstiť z dôvodu, že jej navrhla zníženú známku z chovania, pričom z tejto komunikácie poškodená Y. A. dostala strach, že príde o svoje zamestnanie, poškodí ju to na dobrej povesti pred rodinou, priateľmi, širokou verejnosťou. Mladistvá D. A. týmto konaním spáchala zločin vydierania. Uzavrela s prokurátorom dohodu o vine a treste, ktorú súd rozsudkom schválil. S nárokom na náhradu škody bola Y. A. odkázaná na občianske súdne konanie. Tento trestný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 23.4.2014. Žalobkyňa vo výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 19.4.2013 ako to vyplýva zo zápisnice z tohto výsluchu uviedla, že pracuje ako učiteľka na Základnej škole v V.. V čase voľna sa niekedy pripája na rôzne sociálne siete, najmä na chatovací portál pokec.sk, kde si vytvorila užívateľský profil spoločníčka11, zaregistrovala si vek 44 rokov a ako bydlisko mesto O.. Dňa 8.4.2013 o 9.25 hod. jej napísal užívateľ s nickom B. XXX, s ktorým si začala dopisovať, prevažne bola komunikácia všeobecného charakteru, až do 10.4.2013, kedy od nej začal pýtať jej fotografie, akty. Spočiatku odmietala, on jej taktiež sľúbil, že pošle takýto typ fotografie, kde bude nahý. Nakoniec tomuto tlaku podľahla, vytvorila asi 3 ks fotografií, na ktorých bola úplne nahá, tieto nahrala do fotoalbumu, ktorý vytvorila na svojom užívateľskom profile, tento fotoalbum zabezpečila heslom, čiže vidieť ho mohol len ten, komu by heslo poskytla. Dňa 10.4.2013 o 12.12. hod. užívateľovi B. XXX prostredníctvom rýchlej pošty oznámila heslo do jej fotoalbumu s jej nahými fotografiami, pričom následne sa jej zobrazilo, že užívateľ B. XXX si tento jej fotoalbum prezrel. Ešte v ten deň album zmazala. Po prezretí si jej nahých fotografií jej ešte v ten deň užívateľ B. XXX napísal zopár lichôtok a dňa 15.4.2013 s ňou prerušil komunikáciu, neodpisoval na správy. Dňa 15.4.2013 o 13,21 hod. jej užívateľ B. XXX napísal správu, v ktorej uvádzal, že kedysi chodil na Základnú školu v V., je jej bývalý žiak. Doslova napísal: „ ak nechceš, aby ťa vyrazili z práce, tak chcem výkupné.“ Začala tušiť, že si tento užívateľ z jej fotoalbumu skopíroval do svojho počítača jej nahé fotografie a teraz ju začne vydierať. Najskôr žiadal 800 eur, neskôr požiadavku znížil na 500 eur. Určil deň, dokedy chce mať uvedené peniaze vyplatené, a to piatok 19.4.2013. Celú situáciu už psychicky nezvládala, nakoľko keby užívateľ B. XXX uvedené fotografie zverejnil v meste V. alebo v okruhu jej známych, spolupracovníkov, žiakov, bola by spoločensky zničená, stratila by svoju dobrú povesť, zamestnanie, psychicky by to neuniesla, čo by pociťovala ako ťažkú ujmu. Užívateľ B. XXX o seba napísal, že má 39 rokov, že už 18 rokov pracuje vo firme Y. O.. Ak by však bola pravda čo napísal, nemohol by dnes mať 39 rokov. Uvedomuje si, že celú situáciu si sčasti zapríčinila sama tým, že dôverčivo naletela niekomu, kto sa jej podľa komunikácie javil veľmi seriózne. Momentálne jej žiadna majetková škoda nevznikla, psychicky ju to poškodilo a preto urobila oznámenie na políciu, pričom má obavy, že svoje vyhrážky páchatel uskutoční. Ďalej na otázku, či vie o tom, že sa predmetné fotografie objavili niekde na internete odpovedala že vie, že tieto mali kolovať na Facebooku, čo jej potvrdili aj jej žiaci a tiež jej dcéra. Uviedla, že prostredníctvom svojej advokátky podáva civilnú žalobu, ohľadom náhrady škody ju nikto nekontaktoval. Na otázku, ako uvedená kauza zasiahla do jej pracovného a spoločenského života uviedla, že v prvom rade výpoveď zo zamestnania, kde však ako dôvod bola uvedená nadbytočnosť pracovných síl a tiež čo sa týka hľadania zamestnania, keď vedeli, že je tou učiteľkou ona, tak nebol o ňu záujem. Tiež utrpela morálnu a psychickú ujmu. Žalovaná do zápisnice o výsluchu obvinenej osoby mladistvej zo dňa 16.9.2013 uviedla, že v mesiaci marec 2013 jej v tej dobe spolužiačka C. U. povedala, že pani učiteľka Y. A., ktorá ich síce neučila, ale zastupovala, poslala jej bratovi D. svoje nahé fotografie. C. jej tiež povedala aký nick používa žalobkyňa na stránke pokec.sk. V škole sa cez mobil spolužiačky B. T. napojili na školskú wifi sieť a založila si účet na pokeci, pričom bola pri nej prítomná aj C.. Z tohto nicku B. XXX napísala, či by si nedali stretko. Potom jej napísala, že keby jej nevadilo, že by to bolo troška erotickejšie, na čo jej žalobkyňa odpovedala, že prečo by jej to malo vadit'. Potom si už písali normálnejšie veci. Až po týždni jej D. A. napísala, či by jej neposlala tie fotky. Keď jej ich poslala, tieto si pozrela, ale nebola vidieť jej tvár, tak jej napísala, či by neposlala také fotky, kde je vidieť aj tvár. Najprv nechcela. Keď jej však povedala, že bude mať narodeniny, tak súhlasila. Za jeden, možno dva dni poslala na jej mail B. <. fotky, žalovaná si tieto fotky stiahla do počítača a poslala ich kamarátke B. R., ktorá o tom vedela a tieto jej poslala cez Facebook. Následne jej D. Q., kamarát povedal zo srandy, že on by sa zahral na kriminálku a že by ju vydieral, že nech dá peniaze a tak. Žalovaná spočiatku tvrdila, že nemala úmysel vydierať. Chcela len jej nahé fotografie vylepiť po škole, nakoľko s ňou mala konflikt v tom, že jej a jej dvom spolužiačkam navrhla dvojku zo správania. Potom išla ku kamarátke B. R. domov, od nej z počítača napísala pod nickom B. XXX žalobkyni správu, že ak jej nedá peniaze, tak zverejní jej nahé fotografie. Najskôr požadovala 600 eur, potom si písali, že nech to donesie v piatok, znížila na 400 eur, žalobkyňa odpísala že v piatok nestíha, že jej v pondelok donesie 600 eur. Ona povedala že dobre, nech donesie 800 eur. Dohadovali sa kde peniaze prinesie. Na otázku, či zasielala žalovaná nejaké fotografie žalobkyni uviedla, že zasielala jednu fotografiu, na ktorej bol penis. Tiež jej poslala aj 3-4 fotografie, na

ktorých bolo vidieť aj jej tvár, aby uverila, že majú jej nahé fotografie. O tom, že od žalobkyne žiada peniaze a že si s ňou dopisuje, vedela C. U., B. R. a D. Q. a nevedela kto ďalej. Na otázku, ktorým osobám preposlala nahé fotografie odpovedala, že len B. R.. C. ich len ukázala. Na otázku koho bol nápad vylepiť nahé fotografie žalobkyne po škole a koho bol nápad vypýtať od nej peniaze odpovedala, že čo sa týka vylepenia jej nahých fotografií po škole, tak toto bol nápad jej a aj R., avšak čo sa týka vydierania, že chce peniaze, inak že zverejnené fotografie, to bol jej nápad. Na záver uviedla, že svojho konania ľutuje. B. R. pri výsluchu na polícii dňa 23.4.2013 okrem iného uviedla, že čo sa týka uvedených fotografií, tieto ukazovala susedovi R. B., kamarátovi M., D. L.. R. nahej učiteľky poslala R. B. cez Facebook, aby tieto vytlačil, čo však neurobil. Inému tieto fotografie neposlala. Zo správy základnej školy s materskou školou V. zo dňa 24.10.2013 vyplynulo, že D. A. navštevovala základnú školu od 1.9.2004. V školskom roku 2012/2013 navštevovala deviaty ročník. Dňa 28.6.2013 splnila 9 rokov povinnej školskej dochádzky. Počas štúdia patrila medzi slabšie prospievajúcich žiakov. Z väčšiny povinných predmetov bola v ročníkoch 5-9 klasifikovaná známku dobrý alebo dostatočný. Veľmi dobré výsledky dosahovala vo výchovných predmetoch, hudobná, výtvarná, telesná a v predmetoch technika, výchova umením a svet práce. Pozoruhodné boli aj jej prospechové výsledky v predmete informatika. D. má dobrú pamäť, úsudok primeraný, na vyučovanie sa pripravovala nesystematicky, jej písomný prejav je na dobrej úrovni, štylizácia textov samostatných prác bola oveľa vyššia ako bežný štandard. Učebné pomôcky mávala v poriadku. Na vyučovacích hodinách mala niekedy tendenciu správať sa nedisciplinovane, prípadne drzo vystúpiť voči učiteľovi a zase následne ochotne spolupracovať a ľutovať svoje nesprávne konanie. Dost' často vyrušovala, snažila sa podvádzať. Na upozornenie niekedy reagovala kľudne, niekedy agresívnejšie. Väčšinou sa usilovala o splnenie návrhov a jej potenciál zlepšovať sa vo svojom konaní bol zrejmý. V kolektíve mala dost' kamarátov, ľahko nadväzovala osobné kontakty, mimo školy sa priatelila aj so staršími dievčatami a chlapcami. Povahovo je kamarátska, ochotná pomôcť. Dňa 30.4.2013 bolo rodičom D. odovzdané rozhodnutie o pochvale triednym učiteľom za pomoc pri zápise detí do prvého ročníka. Pravidelne pomáhala pri organizovaní detských hier, pri príležitosti stávania mája v obci. Paradoxne však matka prevzala aj oznámenie o zníženej známke zo správania v druhom polroku školského roka 2012/2013, za úmyselné poškodenie statusu mladšej žiačky na Facebooku ukradnutím identity, vydieranie učiteľky, 6 neospravedlnených hodín. D. okrem toho má sklony ku krádežiam, je veľmi ľahko ovplyvniteľná. Žije v 5-člennej rodine, úplnej, má dvoch súrodencov, staršiu sestru a mladšieho brata. Spolupráca matky so školou bola veľmi dobrá, o dcéru sa rodičia vzorne starajú. D. prejavila záujem o profesiu kaderničky. Má predpoklady pre ďalšie vzdelávanie. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 11, podľa § 13 OZ, podľa § 150, § 151, § 145 CSP. Z trestnej veci vedenej na OS Skalica, sp. zn. 4T/7/2014 vyplynulo, že žalovaná založila na internetovom portáli azet.sk užívateľský profil B. XXX, kde predstierala inú identitu, začala komunikovať so žalobkyňou, vylákala od nej fotografie bez oblečenia, v nahote. Následne od nej začala pýtať finančné prostriedky za nezverejnenie týchto fotografií, ktoré neskôr aj zverejnila zdieľaním fotografií cez internet, t.j. iným osobám, ktorým tieto fotografie neboli určené a ktorým by žalobkyňa takéto fotografie nikdy nebola zaslala. Takéto konanie bolo spôsobilé vážne zasiahnuť do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Bolo tak narušené súkromie žalobkyne zverejnením jej podoby, zobrazením jej nahého tela a tým intímnej sféry žalobkyne. Tým bola znížená aj jej dôstojnosť pred žiakmi školy, v ktorej pracovala ako pedagóg a aj dôstojnosť pred ich rodičmi a ostatnými občanmi mesta, v ktorom bývala. Z toho vyplýva, že je tým preukázané protiprávne konanie žalovanej a aj jeho následok, závažné zníženie ľudskej dôstojnosti žalobkyne, ktorá v dôsledku toho prestala pracovať u svojho zamestnávateľa. Tento zásah do osobnostných práv žalobkyne bol v takom rozsahu, že ho nie je možné odčiniť len ospravedlnením a nie je možné ani prinavrátanie do pôvodného stavu. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia sú v zmysle § 13 ods. 3 OZ taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých súd musí vychádzať ex offo. Sú to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Závažnosť sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia. Tu je možné, dokonca nevyhnutné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Žalobkyňa podľa názoru súdu vznikla nenapraviteľná ujma, nakoľko sa nedá vymazať z pamäte ľudí to, čo videli na fotografiách, ktoré zverejnila žalovaná, nedá sa ani zmeniť názor týchto osôb na žalobkyňu. Aj keď internet je verejne prístupný, komunikácia prostredníctvom internetu a zasielanie písomností a fotografií konkrétnej osobe nie je prístupné iným osobám. Takáto komunikácia požíva ochranu fakticky ako listová alebo balíková. Žalobkyňa zasielala svoje fotografie osobe, ktorej identitu fiktívne vytvorila žalovaná a prostredníctvom ktorej fiktívnej osoby žalovaná komunikáciou vytvárala so žalobkyňou vzťah dôvery, ktorú následne využila na zverejnenie fotografií žalobkyne. Z toho vyplýva, že právo žalobkyne na

jej súkromný život bolo narušené závažným spôsobom ľstou, pričom vzhľadom na charakter zásahu je vylúčené domáhať sa morálneho zadosťučinenia a teda je dôvodné domáhať sa zapltenia nemajetkovej ujmy. Súd mal preukázané, že žalobkyňa v dôsledku zverejnenia jej fotografií utrpela nesmiernu hanbu, ktorá ju fakticky vylúčila z plnohodnotného života v rámci zamestnania, kde pracovala, ale aj v rámci mesta V., kde sa škola nachádza a tiež aj v mieste svojho bydliska malej obce v blízkosti mesta V.. S touto hanbou je jednoznačne spojený výsmech, škodoradosť, ohováranie zo strany ľudí, čo je typické pre neanonymné skupiny obyvateľov malých miest, kde sa všetci poznajú. Na základe týchto skutočností súd určil výšku nemajetkovej ujmy pre žalobkyňu sumou 5.000 eur ako primeranú za takýto následok činnosti žalovanej, t.j. za dôvodné zahanbujúce pocity žalobkyne v dôsledku zverejnenia jej nahých fotografií. Pri určení výšky súd zohľadnil jednak závažnosť ujmy, okolnosti, ktoré mali vplyv na vznik ujmy, mieru a závažnosť zavinenia žalovanej ale aj to, v akej miere by mohla v konkrétnom prípade vo vzťahu k žalobkyňi uvedená nemajetková ujma pôsobiť na zmiernenie následkov zásahu. Podľa názoru súdu spoluzavinenie žalobkyne nebolo v konaní zo strany žalovanej dôkazne preukázané. Súd rozhodol o trovách konania v súlade s § 255 CSP, priznal náhradu v plnom rozsahu, pričom vychádzal z charakteru sporu a uplatneného nároku, keď výšku priznaného nároku určuje súd voľnou úvahou, aj keď s prihliadnutím na zákonom stanovené skutočnosti. Žalovaná suma 20.000,- eur nebola preto v danom prípade matematicky exaktne vyčísliteľná.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie žalovaná a to v súlade s ustanovením § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Poukázala na odôvodnenie rozsudku v bode 1. Má za to, že súd v tomto bode opísal svoj názor na procesné postavenie situácie žalobkyne vo vzťahu k jej rodičom, že ich svojvoľne nepovažoval za strany sporu, hoci v žalobe tak uvedení sú. To, že mali byť riadnymi účastníkmi potvrdzuje aj podanie žalobkyne zo dňa 31.10.2018, kde žiada, aby súd konal s A. a B. A. ako so stranami sporu. Súd však bez ďalšieho procesného postupu zo strany žalobkyne uznesením zo dňa 22.2.2019 konanie voči rodičom žalovanej zastavil. V bode 2. odôvodnenia súd opísal obsah žaloby žalobkyne s tým, že konaním žalovanej došlo k poškodeniu dôstojnosti žalobkyne. V bode 3. odôvodnenia súd uviedol skutočnosti ohľadne návrhu žalobkyne, aby súd uložil žalovanej povinnosť uverejniť v mesačníku V. ospravedlnenie žalobkyňi a ako v tejto časti žaloby podanie odmietol. Uvedomuje si, že z jej strany prišlo k veľmi nesprávnemu konaniu. Žalobkyňi sa za svoje konanie ospravedlnila. V čase svojho konania 8.4.2013 nemala ešte dovŕšený vek 15 rokov. Jej uvažovanie bolo detské, bez možnosti uvedomenia si možného dosahu svojho konania. Text komunikácie so žalobkyňou písala s ňou aj B. R., ktorá je o tri roky staršia. Žalobkyňa mala v čase ich komunikácie 44 rokov, išlo o vysokoškolsky vzdelanú osobu, ktorá si mohla uvedomiť, že komunikácia na sociálnych sieťach nemusí byť s osobou, ktorá neuvedie svoju pravú identitu bezpečné. Poukázala na spôsob komunikácie, kde žalobkyňa podmienila zaslanie fotky svojej nahej postavy aj s tvárou tým, že aj ona jej pošle fotku svojho nahého tela s jej tvárou, čo žalobkyňa potvrdila aj vo svojej žalobe. Žalobkyňa potvrdila, že fotografiu svojho nahého tela poslala iba z toho dôvodu, že ona žalovanej prisľúbila že aj ona (ako muž) jej pošle taký typ fotografie, kde bude nahá postava. Samotná žalobkyňa prispela značným spôsobom ku konaniu, ktoré však zo strany žalovanej bolo veľmi nesprávne. Zo strany žalovanej išlo o riešenie situácie spôsobom urazeného dieťaťa, ktoré nedomyslelo všetky dôsledky. Súd prvej inštancie napriek veľmi dobre opísanej povinnosti strany sporu uniesť dôkazné bremeno rozhodol v absolútnom rozpore so svojimi tvrdeniami v bode 21. odôvodnenia svojho rozsudku. Súd prvej inštancie v bodoch 27., 29. a 30. odôvodnenia uvádza, aké negatívne dôsledky pre žalobkyňu malo protiprávne konanie žalovanej. Všetky uvádzané dôsledky pre žalobkyňu sú však iba domnienkami súdu prvej inštancie. Súd žalobkyňu nikdy v rámci dokazovania nevyočul, ako dôkaz použil výpoveď žalobkyne zo dňa 19.4.2013 pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Nevykonal žiadny dôkaz pre škodu spôsobenú žalobkyňi. Súd má preukázané, že žalobkyňa v dôsledku zverejnenia jej fotografií utrpela nesmiernu hanbu. Súd nevyočul žiadnu osobu, ani samotná žalobkyňa nepredložila dôkaz na preukázanie tvrdenia súdu, že mala utpieť nesmiernu hanbu, že bola fakticky vylúčená z plnohodnotného života v rámci zamestnania, školy. Súd nemal dôkaz k tvrdeniu, že s nesmiernou hanbou mal byť spojený výsmech, škodoradosť a ohováranie zo strany ľudí. Nemal žiadny dôkaz o tom, že žalobkyňi mala vzniknúť dlho trvajúca trauma a dlho trvajúci zásah do jej osobného života. Nemal žiadny dôkaz o rodinnom živote žalobkyne. Žalovaná navrhovala vypočuť svedka D. O., ktorý jednoznačne uviedol v trestnom konaní, že žalobkyňa aj s ním komunikovala na sociálnych sieťach a tiež mu poslala svoju nahú postavu aj s tvárou. Žalovaná si aj teraz, po vyše siedmich rokoch od času, kedy došlo k jej protiprávnemu konaniu uvedomuje nesprávnosť svojho konania. Za toto konanie jej bol uložený trest v konaní vedenom v konaní pod sp. zn. 4T/4/2014. Je zrejmé, že už raz jej bol súdom uložený trest. Poukazuje na skutočnosť, že od jej protiprávneho konania uplynula doba vyše 7 rokov a tiež poukazuje na svoj vek pri protiprávnom

konaní voči žalobkyni a to nedovŕšených 15 rokov. Pokiaľ sa týka zadosťučinenia formou ospravedlnenia, tak žalobkyňa navrhla, aby súd rozhodol, že sa žalovaná má žalobkyni ospravedlniť v mesačníku V. spolu s ospravedlnením žiadala určiť žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 20.000 eur. Následne žiadnym spôsobom nereagovala na výzvu súdu na opravu doplnenej žaloby a v tejto časti žalobu žalobkyne súd odmietol. V danom prípade súd v dôsledku nekonania žalobkyne a jej nezáujmu o satisfakciu formou ospravedlnenia rozhodoval iba o náhrade nemajetkovej ujmy, t.j. bez základného postupu podľa § 13 ods. 1 OZ. V konaní o ochranu osobnosti je prvou nevyhnutnou podmienkou pre eventuálne priznanie peňažného zadosťučinenia, že sa priznanie žiadnej formy morálneho zadosťučinenia nejaví postačujúcim. Ďalšou podmienkou je zistenie, že neoprávneným zásahom došlo v príčinnej súvislosti k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby. V súdnej praxi súdov SR bolo opakovane vyslovené, že pokiaľ ide o vyjadrenie miery akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť osoby v spoločnosti, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom či inom prostredí fyzickej osoby. Túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie. Iba v prípade, ak sa dostatočne preukáže reakcia svedčiacia o znížení dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere, môže byť fyzickej osobe výnimočne subsidiárne priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pre záver o tom, že je namieste priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a to z dôvodu, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, musí vyplývať z vykonaného dokazovania, ktorého predmetom bude rozsah intenzity a trvania nepriaznivých následkov vzniknutých fyzickej osobe vzhľadom na jej postavenie v rodine a v spoločnosti. Súd v konaní nevykonal absolútne žiadne dokazovanie, ktoré by mohlo byť podkladom pre jeho rozhodnutie. Súd prvej inštancie uviedol, že vykonal dokazovanie dôkazmi podľa bodu 9., ide však o dôkazy, ktoré v žiadnom prípade nepostačujú pre rozhodnutie v tom smere, že má žalobkyni žalovaná zaplatiť nemajetkovú ujmu 5.000 eur. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd teda už nemal dôvod ani povinnosť zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 5.000 eur, pokiaľ nerozhodol podľa § 13 ods. 1 OZ. V danom prípade teda rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ sa týka náhrady trov konania, súd prvej inštancie takisto nepostupoval správne. Právny zástupca žalobkyne zastupoval aj rodičov žalobkyne, voči nim bolo konanie bez zavinenia žalobkyne zastavené. Je teda zrejmé, že žalobkyňa zavinila to, že konanie voči rodičom žalovanej bolo zastavené. Súd tiež opomenul skutočnosť, že žalobkyňa bola neúspešná v časti týkajúcej sa žaloby, kde žiadala, aby sa jej ospravedlnila. Zavineným konaním žalobkyne súd v tejto časti žalobu odmietol. Súd v odôvodnení náhrady trov neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré priznal žalobkyni trovy v celom rozsahu, takže rozhodnutie je v tejto časti nezrozumiteľné. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou - stranou sporu (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

4. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 3C/394/2013 je určenie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 20.000 eur titulom primeraného zadosťučinenia za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobkyne.

5. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 5.000 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne písomné vyhotovenie napadnutého

rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, keď navyše odvolateľ neuviedol v odvolaní žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

7. K odvolacím námietkam odvolací súd udáva nasledovné:

Odvolateľ namietal, že na strane žalovaných mali byť spolu so žalovanou žalovaní aj jej rodičia, nakoľko v čase spáchania skutku (neoprávneného zásahu do osobnostných práv) bola žalovaná maloletá. Odvolací súd tu má za to, že za vznik tejto nemajetkovej ujmy, aj za zásah do osobnostných práv žalobkyne zodpovedá výlučne žalovaná, ktorá bola v čase incidentu síce maloletá, avšak bola v tej dobe vzhľadom k jej veku a rozumovým schopnostiam schopná ovládať svoje konanie a posúdiť aj jeho následky a rodičia maloletej ako osoby povinné vykonávať nad maloletou dohľad nezanedbali svoje povinnosti, keď zo správy školy vyplynulo, že maloletá vyrastala v usporiadanom rodinnom prostredí a rodičia sa o ňu zaujímali, poskytovali jej riadnu starostlivosť.

8. K ďalším skutočnostiam uvedeným v odvolaní, že nebola preukázaná ujma ani ako bola žalobkyňa konkrétne zdiskreditovaná v práci a v partnerskom živote, odvolací súd má za to, že žalobkyňa vznikla a zodpovedá za ňu žalovaná. Táto preukázateľne konala úmyselne, keď vo svojej výpovedi sa priznala, že mala v úmysle fotky, na ktorých bola žalobkyňa nahá, vylepiť po škole ako pomstu za to, že jej žalobkyňa navrhla zníženú známku zo správania. Priznala tiež, že tieto fotografie preposlala kamarátke R. bez vedomia žalobkyne, čím umožnila ich šírenie. Žalobkyňa ako fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti. Ochrana sa poskytuje voči každému zásahu do cti alebo ľudskej dôstojnosti, ktorý je spôsobilý ohroziť česť (dobrú povesť), vážnosť, meno alebo dôstojnosť fyzickej osoby alebo aj narušiť súkromný život fyzickej osoby. Poskytnutie ochrany nie je pritom podmienené tým, že aj skutočne došlo k negatívnym následkom, stačí, že zásah je spôsobilý takéto následky spôsobiť. V danom prípade došlo k neoprávnenému zásahu do cti a dôstojnosti žalobkyne zverejnením fotografií, na ktorých bola úplne nahá, ktoré boli očividne chúlостivé a spôsobilé zasiahnuť do dôstojnosti žalobkyne, zasahujúce do jej intímnej privátnej sféry a ako také mali jednoznačne difamujúci charakter. Zverejnenie takýchto fotografií bez súhlasu žalobkyne je zásahom do jej chránenej osobnostnej sféry so všetkými atribútmi závažnosti odôvodňujúcimi aj prisúdenie satisfakcie vo forme náhrady nemajetkovej ujmy. Pokiaľ sa týka ujmy a následku neoprávneného zásahu, tak žalobkyňa jednoznačne utrpela hanbu a verejné zosmiešnenie. Vzhľadom na postavenie žalobkyne, ktorá bola učiteľkou a pravidlá morálky zaužívané v spoločnosti, zverejnenie jej nahých fotiek bolo jednoznačne spôsobilé vyvolať tieto následky. Odvolací súd má za to, že hanbu a zosmiešnenie v danom prípade netreba nijako špeciálne preukazovať.

9. Vzhľadom k všetkým týmto skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. (vyhovujúcom) podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

10. Pokiaľ sa týka napadnutého výroku II. o náhrade trov konania tu odvolací súd mal za to, že správne súd prvej inštancie priznal žalobkyňu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, preto aj tento výrok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Súd prvej inštancie odôvodnil plnú náhradu trov konania tým, že rozhodnutie vo veci záviselo od úvahy súdu. Odvolací súd dodáva, že právna úprava vyplývajúca z CSP nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnutej v § 142 ods. 3 OSP. Z uvedeného však vyplýva, že ani nová právna úprava nevyklučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní o nárokoch na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne ako podľa doterajšej úpravy. V náleze, sp.zn. III. ÚS 475/2018 ústavný súd nadviazal na závery ústavného súdu, sp.zn. ÚS 56/2017, IV. ÚS 652/2018 a v odbornej publikovanej literatúre skonštatoval, že výška plnenia teda náhrada nemajetkovej ujmy bola závislá od úvahy súdu a bolo prípadom odôvodňujúcim osobitné posudzovanie úspechu a neúspechu v konaní s dôsledkami na rozhodovaní o náhrade trov konania. Zmyslom novej právnej úpravy CSP nebola snaha zákonodarcu sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania koncepčne odchýliť od pravidla pôvodne vyjadreného v § 142 ods. 3 OSP. Opierajúc sa o vyššie uvedenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, s ktorou odvolací súd plne súhlasí, uzatvára, že právna úprava náhrady trov v CSP nevyklučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov konania, keď výška plnenia závisela od úvahy súdu a na daný prípad preto bolo dôvodné aplikovať osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a zohľadniť, že výsledok sporu ohľadne výšky nemajetkovej ujmy bol pre žalobkyňu nepredvídateľný a zároveň nešlo o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva, preto by nebolo spravodlivé, aby čiastočný neúspech žalobkyne pri nemajetkovej ujme šiel na jej ťarchu. Bolo preto dôvodným, aby žalobkyňu bola priznaná plná náhrada trov konania vo vzťahu k nemajetkovej ujme z prisúdenej sumy.

Pokiaľ odvolateľ namietal, že žalobkyňa bola čiastočne neúspešná, nakoľko bolo odmietnuté jej podanie, ktorým sa domáhala aj ospravedlnenia zo strany žalovanej, tu odvolací súd udáva, že pri odmietnutí žaloby išlo o vzťah žalobkyne a súdu, keď žalobkyňa je povinná v žalobe uviesť zákonom vyžadované náležitosti, ktoré neuviedla, preto bola zo strany súdu vyzvaná na odstránenie väd podania, ktoré neodstránila, v dôsledku čoho bolo jej podanie odmietnuté. Takže súd nekonal o tejto zmenenej žalobe a predmetom konania preto ani nebolo uverejnenie ospravedlnenia žalovanej žalobkyňi. V súvislosti s odmietnutím konania navyše žalovanej nemohli vzniknúť žiadne trovy, nakoľko, ak by sa aj žalovaná vyjadrovala k tomuto podaniu (zmena žaloby) tak toto vyjadrenie nebolo účelné, bolo predčasné, keďže v konečnom dôsledku súd o takto zmenenom návrhu nekonal.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 CSP s prihliadnutím k vyššie uvedeným úvahám a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyňi priznal plnú náhradu trov konania, pričom pri určení výšky trov bude treba vychádzať z prisúdenej sumy.

12. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).